

Arma, että löydän
eni vielä jotain uutta
toivaa, ennen kuin
us koittaa.

Lena Meriläinen:
**Nyt on aika
vaihtaa suuntaa**

Näyttelijä Lena Meriläinen nauttii tästä kesästä täysillä. Syksyn tullen hän on uuden edessä, kun lähes 18 vuotta kestänyt pesti Kotikadussa päättyy. Täysin avoin tulevaisuus sekä pelottaa että innostaa.

Teksti Katariina Lehtikanto Kuvat Jenni Gästgivar

Odotan ja toivon, että syksyllä maisemassani olisi jotain kivaa ja että olisin päässyt eteenpäin tästä pelon tunteesta.

KA

eriläinen
ukokuuta
ssä
yttelijä,
ies Olli Tola.
yttäret
äiti.
jissä
in tanssijan
nyt Lena
ttelijäksi.
n kaupun-
ja Tampe-
Teatterissa
1996. Näy-
sarjassa
ja tehnyt
televisio- ja
ja. Koulut-
s pilatesoh-

RANNAN KIVENLOHKAREI-
den välistä tursuaa ruohosi-
pulumätäs. Keskeltä kalliota
työntyy sinnikkäästi parimet-
rinen mänty. Mereltä puhaltava tuuli on
pakottanut sen kasvamaan kohti rantaa.

Navakka tuuli syväjäädyttää kuvaajalle
nurkumatta poseeraavaa Lena Meriläistä.
Merivesi kastelee hänen varpaansa. Hän
tietää, että kuvaus päättyy sitä nopeammin,
mitä vähemmän katkoksia on. Niinpä näyt-
teliä jaksaa säteillä. Mielikuvaharjoittelu
auttaa: näillä kallioilla voisi olla paahtava
helle, jota tuuli vaivoin viilentäisi.

Lena rakastaa kesää. Tänä, kuten niin
useana aiempaanakin, hän lomailee. Kesään
kuuluu olennaisena osana yhdessäolo
aviomiehen, lasten, lastenlasten ja koirien
kanssa. Juhannuksen jälkeen Lena ja hänen
miehensä matkaavat lastenlasten kanssa
Kreikkaan.

Kesä on silti erilainen kuin lähes kaksi-
kymmentä aiempaa. Syksyn tullen Lenalla
on töitä vain lokakuun loppuun, jolloin
kuvataan *Kotikadun* viimeiset jaksot.

Miksi haluat lomailla koko kesän?

–Tähän asti olen pystynyt häpeämättä
lomailemaan kesät. Kotikatu on mahdol-
listanut sen ylellisyyden, että olen voinut
kieltäytyä esimerkiksi kesäteatteritöistä.
Yli tämän suven halusin olla perheen
kanssa. Elokuvarooli on ainut, josta en olisi
kieltäytynyt.

**Syksyllä sinua odottaa iso elämänmuutos,
kun 17,5 vuotta päätyönäsi ollut Kotikatu
loppuu. Miltä se tuntuu?**

–Kotikadun loppuminen alkaa konkretisoi-
tua. Vasta nyt alan todella tajuta, että sarja
loppuu. Aluksi oli helppoa ajatella, että
töitähän olisi vielä lähes vuodeksi.
**Sait tiedon sarjan loppumisesta viime lo-
kakuussa. Miten se tapahtui?**
–Olin mieheni ja ystäväpariskunnan kanssa
matkalla Kööpenhaminassa. Olli työsken-
telee Yleisradion draamatuotannossa, ja
hän tiesi työnsä takia, että lopettamispäätös
oli tehty. Hän katsoi parhaaksi kertoa sen
minulle ennen kuin tiedosta tulisi julkinen
ja puhelimet alkaisivat soida. Onneksi hän
kertoi, koska heti sen jälkeen ensimmäinen
toimittaja soitti. Olin ollut hurjaa kuulla
tieto toimittajalta. Loppureissu oli hyvin
alavireinen.

Sokki oli varmaan raju?

–Olihan se. Sarja oli vuosien hapuilun jäl-
keen keskittynyt taas alkuperäisiin henkilöi-
hin, ja olimme palanneet vanhaan kunnon
Kotikatuun uusin maustein. Olin kuvitellut,
että saisimme jatkaa vielä muutaman vuo-
den.

**Kotikadun muutto Kallioon ja uusien
henkilöiden rynnitys eivät monen kat-
sojankaan näkökulmasta tehneet hyvää
sarjalle.**

–Fokus hajosi sinne tänne, kun uusia roo-

lihenkilöitä tuli niin paljon. Silloin mietin
vakavissani, että lähtisin pois koko sarjasta.
Se jäi pohdinnaksi, koska Kotikatu oli ollut
kuitenkin turvani ja päätyöni niin pitkään.
Säännöllinen työ, säännölliset tulot ja hieno
työryhmä painoivat vaa'assa, vaikka paikka
paikoin tein töitä hammasta purren.

Joko olet tehnyt surutyön?

–Meillä oli huhtikuussa kuvauksissa ke-
vättäuko. Tuo kuukausi oli rankka. Monet
itkut tuli itkettyä. Samalla konkretisoitui
se, että elämässä pitäisi tehdä nyt oikeasti
muutakin kuin näyttellä Kotikadussa. Eli
nokka kohti uusia tuulia! Enää ei tunnu
pelkästään pahalta, vaan tajuan, että nyt
onkin korkea aika vaihtaa suuntaa.

Olen kasvanut itsekseni

Tulevaisuutta pohtiessaan Lena naureske-
lee, että hänellä on elämässään hitaat ja
pitkät syklit. Ystävätär herätti hänet huo-
maamaan sen muistuttamalla, että Lenahan
oli ensin 18 vuotta teatterityössä Turussa
ja Tampereella. Sitten alkoi Kotikadun aika.

Nyt on luvassa jotain muuta. Mutta
mitä?

Vanhan loppu on uuden alku -hokemaa
Lena ei välittäisi toistella.

Miksi?

–Tulee sellainen joo joo, mutta...-filis. Ha-
luaisin malttamattomana tietää, mihin jat-
kossa ryhdyn. Olen ohjannut pilatestunteja
Kotikadun ohessa. On ollut ihanaa opettaa
siinä määrin kuin olen ehtinyt. Olen lisän-
nyt opetustunteja, mutta sillä ei vielä elä.
Välillä iskee epätoivo, että jotain pitäisi olla
jo näkyvissä. En vielä tiedä, mikä täyttäisi
Kotikadun kokoisin tilan.

**Pelkäätkö, että roolisi Eeva Mäkimaana
on niin tiukassa, että se häirtää työllisty-
mistäsi?**

–Kotikatuun lähtiessäni tiesin, että se olisi
leimaava rooli. Nyt sen kanssa on vain elet-
tävä. Tiedän, että minulta on Eevan roolin
takia mennyt sivuun monia töitä. Realiteetti
on myös se, että keski-ikäisten naisten roo-
leja on vähän. Mutta uskon, että kyllä niitä
tulee.

**Olet jo laajentanut ammatillista osaami-
tani joitakin vuosia sitten, kun kouluttau-
dit pilatesohjaajaksi. Voisitko jatkossa
tehdä vielä muutakin kuin näyttellä ja
ohjata pilatestunteja?**

–Jossain vaiheessa minulta kysyttiin, kiin-
nostaisiko minua juontaminen. Olin ollut
valmis kokeilemaan, mutta silloinen ohjel-
maidea ei lopulta toteutunutkaan.
**Sinut olisi helppo kuvitella juontamaan
vaikkapa keski-ikäisille naisille suunnat-
tua ja hyvinvointiin keskittyvää ohjelmaa.
Oletko muuten asettanut itsellesi aikatau-
luja siitä, milloin jotain uutta pitäisi olla
näköpiirissä?**

–Kuvaukset päättyvät lokakuun lopussa.
Sen jälkeen onkin joulun ja vuodenvaihe,
joten tämä vuosi taitaa mennä loppuun
näin.

Pelottaako se, että tulevaisuus on auki?

–Uskon, että minulla on tässä iässä paljon
paremmat eväät selviytyä tilanteesta kuin
olisi ollut nuorempana. Siinä mielessä olen
luottavainen. Olen varma, että löydän elä-
mäni vielä jotain uutta ja kiehtovaa, ennen
kuin vanhuus koittaa. Silti takaraivossa
jyskyttää välillä pelko siitä, ettei mitään
löydy. Haluan kuitenkin luottaa, että elämä
kantaa.

**On inhimillistä tuntea pelkoa tulevasta,
vaikka siihen periaatteessa suhtautuisikin
positiivisen odottavasti. Mutta mitä tar-
koittit sillä, että sinulla on nyt paremmat
eväät selviytyä?**

–Jotenkin nyt vasta olen Lena enkä se pe-
loissani oleva Tampereelta tullut tyttö ja
hiirulainen. Olen kasvanut itsekseni. Siksi
naisiksi, joka nyt olen.

Mikä sinut on kasvattanut?

–Totta kai perhe, kotiasiat, työ ja pilates,
mutta myös julkisuus. Julkisuus on koh-
dellut minua aina suurin piirtein nästisti.
Viihdyn tämän tason julkikkusena kuin olen

(Jatkuu) »

enkä haluaisikaan olla yhtään enempää. Tunnistan itsessäni tietynlaisen narsismin rippeet. Ei tätä ammattia voisi harjoittaa eikä julkisuudessa olla ilman niitä.

–Enää minun ei tarvitse miettiä, miten selviän, eikä yritää pärjätä, vaan uskallan olla ja pärjätä. Nuorena pelkäsin paljon. Nyt rohkenen olla, mitä olen. Jos joku asia sujuu joskus huonommin, osaan todeta, että nyt lipsahti näin.

Koukussa kauneushoitoihin

Meikittömänä kuvaukseen saapuvaa Lenaa ei ikinä uskoisi 58-vuotiaaksi. Kasvot eivät tietenkään ole rypyttömät, mutta niillä on ehostamattomanakin sellaista hehkua, jota moni 10–20 vuotta nuorempikin kadehtisi.

Hehkua ei vähennä sekään, että kuvausta edeltävänä päivänä Lena ja hänen miehensä ajoivat satojen kilometrien päähän ystäväpariskunnan häihin, juhlivat ja palasivat samana iltana kotiin.

Lena lukeutuu niihin harvoihin naisiin, jotka näyttävät myös ulkoisesti löytävän hehkunsa ja kauneutensa parhaimmat puolet vasta kypsämmällä iällä. Näin hän itsekin tuntee tapahtuneen.

Lena ei myöskään kaihdakaan myöntää, että on tyytyväinen siihen, miltä näyttää. Sitä hän ei sano hiukkaakaan ylpeillen vaan tervien realistisesti.

Lena on huomannut, että kaikki eivät usko hänen viime vuosien hehkeytensä syntyneen ilman kirurgin veitsee ja ruiskeita. Keväällä 2007 hän tosin leikkautti roikkuvat silmäluomensa.

Mikä on salaisuutesi?

–Löysin leikkauksia pehmeämmän vaihtoehdon eli erilaiset tehokkaat hoidot. Nyt olen niihin aivan koukussa.

Miten se tapahtui?

–Keväällä 2007 minulta leikattiin luomet. Lopputulos oli hyvä, mutta leikkauskokemus ei ollut kovin miellyttävä. Toipumisaika oli pitkä ja kivulias. Turvotuskin kesti pitkään. Päätin, etten halua sellaista toistamiseen.

–Vuosien kuluessa minusta alkoi näyttää, että jotain pitäisi taas tehdä. Hakeuduin Ihoakatemiaan. Siellä Marge Uibu ehdotti, että kokeilisin uusia, pehmeämpiä menetelmiä.

Mitä kaikkea kauneushoito-ohjelmaasi kuuluu?

–Olen runsaan kahden vuoden ajan käynyt mesoterapiassa, intracell-hoidoissa sekä ottamassa LED-valoa. Lisäksi olen jo 15 vuoden ajan käynyt säännöllisesti lymfahieronnassa, joka muun muassa poistaa nesteitä kehosta.

–Intracell-hoitoa otin kolmen kerran kuurin, jonka jälkeen olen käynyt ylläpi-

tohoidoissa noin puolen vuoden välein. Tulokset ovat olleet uskomattomia. Kulmakarvanikin tuntuivat kohonneen muun ilmeen rinnalla.

Täyteaineista ja pistoksista on tullut lähes jokanaisen hupia. Eikö botoxin tai vastaavien hoitojen kokeileminen houkutelut?

–Olen kokeillut kerran botoxia, mutta pelkään sen lamaannuttavaa vaikutusta. Tätä työtä on vaikea tehdä, jos joku osa kasvoista ei liiku.

Saatko paljon palautetta ulkonäöstäsi?

–Jonkun verran. Sekä positiivista että negatiivista. Itsetuntoni ei ole koskaan ollut erityisen hyvä, joten positiivisen palautteen saaminen tuntuu hyvältä. Ja negatiivinen sattuu.

–Maailmassa on paljon tärkeämpiäkin juttuja kuin ulkonäkö, mutta ei kauneushoito ole keneltäkään pois. Olen kuitenkin huomannut, että kun on tälle tielle lähtenyt, on hirveän vaikeaa hypätä siltä pois. Siihen jää koukkuun.

Vahdit syömisiäsi, liikut paljon ja käyt kauneushoidoissa. Miksi ulkonäkö on sinulle niin tärkeä asia?

–Kun itsensä näkee koko ajan ruudussa, on psyykkisesti helpottavaa, että on jonkinlaisessa kuosissa eikä kamalan rupsahtanut. Se vaikuttaa ainakin minun itsetuntooni huomattavasti. Joskus tosin tulee mieleen, että nyt ei ole mitään väliä. Sen kun syön ja juon enkä liiku.

Olisitko oikeasti valmis luopumaan terveistä elämäntavoistasi?

–En, koska liikkuminen on niin minua. Aika paljon joudun tosin skarppaamaan. Tässä iässä repsahtaa herkästi, ellei liiku ja mieti tekemisiään. Mutta toisaalta siitä on tullut osa luontoani. Tunnen, että voin hyvin, kun vähän skarppaan. Välillä saa toki relatakin, liian tiukka-piipoinen en halua olla.

–Nuorena olin himoliikkuja. Vanhemmiten piti alkaa miettiä syömisiä ja liikkuamista. Minulla ei ole koskaan ollut selkeää ruokavaliota. Olen syönyt sitä, mikä on kulloinkin tuntunut hyvältä.

–Poikkeuksena on vaalea vehnä, joka ei sovi elimistölleni. Sen jätin pois jo kymmeniä vuosia sitten. Oikeastaan olen kuunnellut itseäni ymmärtämättä, että teen niin. Joskus olin salaatti-ihminen ja söin paljon salaatteja. Yhtäkkiä niiden syöminen ei enää houkutelut.

Mieli ja keho ovat kokonaisuus. Se, että sinun on hyvä olla kehossasi, ei voi olla heijastumatta siihen, kuinka vastaanotat tulevan syksyn haasteet ja luopumisen. Vai mitä itse ajattelet?

–Vahva keho on hyvä juttu, ja se auttaa jaksamaan. Odotan ja toivon, että syksyllä maisemassani olisi jotain kivaa ja että olisin päässyt eteenpäin tästä pelon tunteesta. ■

Jotenkin nyt vasta on Lena enkä se peloissa oleva Tampereelta tullut tyttö ja hiirulainen.

